

Et temma risti rahwale,
Gult keisriks woietud,
Geks olgo ta so kir'kule,
Ka ehteks hoietud.

Ta kannab rasket wallitsust,
On siiski nöddrusses,
Geks on tall' tarvis valgustust
Ta körges seisusses.

Ta noudko ðige melega,
So palle sarnadust,
Ning sega ommal rahwas' fa,
Ta saatko önnistust.

Ta olgo omma troni peál
Háil warjuks, tasfujaks.
Ja kurjil olgo temma heál
Hirm neile — nuhtlejaks.

Tall' rahwas tåndo ðisfago
Giin rómo - silmarvees,

Se ál úfski árra faebago,
So wasto finno ees.

Ta troni úmber ellago:
Au, bigus, tössidus,
Et iat árrahukkago
Ta rigi wallitsus.

Lass' tedda sõdda wiikada
Marahho hoidmisses,
Ja julgest moeka tömbada
Ta rigi kaitsmisseks.

Ning et temma ello páwad
Reik sinnust seádetud,
Süs anna, et nemmad jáwad,
Meil önneks pitkendud.

Geks wõtkem tedda málleta
Kui sedda pallutme:
Oh! Issand kule, önnista,
Suurt Reisrit allate.